

106/26. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

Luxembourg, 2026. július 16.

A Bíróság C-196/24. sz. ügyben hozott ítélete | [Aucrinde]¹

Valamely tagállam bírósága nem tagadhatja meg egy másik tagállam bírósága által küldött, a feltételezett szülő testének leszármazás megállapítása céljából történő exhumálására irányuló bizonyításfelvétel iránti kérelem végrehajtását kizárólag azon az alapon, hogy a nemzeti anyagi joga ezt tiltja

Egy Olaszországban indult, leszármazás megállapítására vonatkozó jogvita keretében egy olasz bíróság a felperes feltételezett apja testének *post mortem* genetikai szakvélemény elkészítése céljából történő exhumálását kérte egy francia bíróságtól. A Bíróság kimondja, hogy a határokon átnyúló bizonyításfelvételtől szóló uniós rendelet² nem teszi lehetővé a francia bíróság számára, hogy megtagadja e kérelem végrehajtását azzal az indokkal, hogy nemzeti anyagi joga tiltja polgári ügyekben a *post mortem* genetikai azonosítást, kivéve, ha az érintett személy ehhez még életében kifejezetten hozzájárult. A végrehajtás megtagadásának e rendeletben előírt okai kimerítő jellegűek. Mivel ezek nem foglalják magukban az ilyen jellegű nemzeti anyagi jogi szabály fennállását, a francia jog által előírt tilalomra a jelen ügyben nem lehet hivatkozni a kért bizonyításfelvétel megtagadása érdekében.

Valaki eljárást indított az olasz bíróság előtt annak érdekében, hogy elismerjék az állítólagos apjától való leszármazását, akit Franciaországban temettek el. Az olasz bíróság *post mortem* genetikai szakvélemény elkészítése céljából a határokon átnyúló bizonyításfelvételtől szóló rendelet alapján a feltételezett apa testének exhumálását és DNS-mintavétel elvégzését kérte az illetékes francia bíróságtól.

A francia jog azonban – az érintett személy által még életében adott kifejezett hozzájárulás hiányában – tiltja a leszármazás megállapítására irányuló eljárás keretében történő ilyen *post mortem* genetikai azonosítást. A francia bíróság azt kérdezi a Bíróságtól, hogy ez a nemzeti anyagi jogi szabály igazolhatja-e a kért bizonyításfelvétel megtagadását.

A Bíróság válasza az, hogy a határokon átnyúló bizonyításfelvételtől szóló rendelet nem teszi lehetővé a megkeresett bíróság számára, hogy megtagadja a feltételezett szülő testének exhumálását követő genetikai mintavétellel megvalósítandó bizonyításfelvétel iránti kérelem végrehajtását azon az alapon, hogy egy nemzeti anyagi jogi szabály tiltja az ilyen bizonyíték beszerzését.

E rendelet a határokon átnyúló vonatkozású bírósági eljárásokban történő bizonyításfelvételnek szigorúan az eljárási szempontjaira korlátozódik. A bizonyításfelvétel elrendeléséről szóló határozat ugyanis a polgári vagy kereskedelmi ügyekben eljáró bíróság hatáskörébe tartozik, míg a megkeresett bíróság feladata a bizonyításfelvételnek az e bíróság tagállamának eljárási szabályai szerint történő végrehajtása.

Ezenkívül a rendelet kimerítően sorolja fel a bizonyításfelvétel iránti kérelem teljesítése megtagadásának okait, és azokat szigorúan kell értelmezni. **A megkeresett bíróság tehát** a bizonyításfelvétel iránti kérelem teljesítésének megtagadása érdekében **nem hivatkozhat a nemzeti anyagi jogának valamely szabályára**, ideértve a jogrendjének alapvető elveiből fakadó szabályt is.

Végül kizárólag a megkereső bíróság feladata annak vizsgálata, hogy az előtte folyamatban lévő bírósági eljárásban általa elrendelt bizonyításfelvétel megfelel-e az Európai Unió Alapjogi Chartájában (a továbbiakban: Charta) biztosított alapvető

jogoknak.

A jelen ügyben a francia bíróságnak az emberi méltósághoz való, a Charta 1. cikkében előírt jog tiszteletben tartására vonatkozó kérdéseit illeti, az iratokból semmi nem enged arra következtetni, hogy a jelen ügyben a versengő érdekek mérlegelése során az olasz bíróság nem vette megfelelően figyelembe ezt a jogot. Ezenkívül itt nem állapítható meg az alapvető jogok olasz bíróságok előtti megsértésének rendszerszintű kockázata. Következésképpen nem indokolt, hogy a francia bíróság megvizsgálhassa, hogy az olasz bíróság ténylegesen tiszteletben tartotta-e a Chartában biztosított alapvető jogokat annak érdekében, hogy eltérjen a kölcsönös bizalom elvétől, és ezen az alapon megtagadja a kért bizonyításfelvételt.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján [az ítélet teljes szövege és adott esetben az összefoglalása](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Szabó Mónika ☎ (+352) 4303 3047

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

Kövesse a híreket!

¹ A jelen ügy neve fiktív. Az nem egyezik az eljárásban részt vevő egyetlen fél valódi nevével sem.

² A tagállamok bíróságai között a polgári és kereskedelmi ügyekben a bizonyításfelvétel tekintetében történő együttműködésről (bizonyításfelvétel) szóló, 2020. november 25-i [\(EU\) 2020/1783 európai parlamenti és tanácsi rendelet](#).